

N:o 35.

Af Herr **Rettig, C. A.**, om antagande af ett lagstadgande rörande tiden för meddelande och expedierande af Häradsrätts beslut i intecknings-ärenden.

Vid Häradsrätterna är i afseende på lagtima tingens förrättande det bruk i allmänhet vedertaget, att, sedan alla till ett ting instämda eller annorledes anhängiggjorda mål och ärenden blifvit å en eller flera rätttegångsdagar handlagda, domare och nämnd åtskiljas för att efter längre eller kortare tid åter å tingsstället sammanträda för meddelande af beslut i mål och ärenden, som vid tinget förevarit, hvarefter detsamma avslutas.

Erkännande fördelen af rättstvistsens noggrannare och mognare pröfning under berörda mellantid, lärer man dock icke kunna bestrida, att uti ärenden rörande intecknings vinnande för skuldebref stor olägenhet tillskyndas intecknings-sökanden, derigenom att en tidrymd, stundom uppgående ända till två, tre, ja fyra månader, sålunda kommer att förflyta från det ärendet blifvit handlagt, intill dess beslut deri meddelas.

Olägenheterna för skuldebrefvets egare att under en längre tid nödgas afbida beslut angående den sökta inteckningssäkerheten, hvarunder möjligheten af skuldebrefvets användande är honom betagen, äfvensom den våda, som kan vara förenad med skuldebrefvets förvarande under en längre tid hos domaren, torde ligga i så öppen dag, att desamma icke behöfva här närmare angifvas; och då härtill kommer, att det rådrum, som för pröfningen af egentliga rättstvister må vara af nöden, ej i samma mån erfordras för den i de flesta fall lätt verkställda granskning af eganderätts-handlingar, hvarpå afgörandet af inteckningsansökningar hufvudsakligast hvilar, får undertecknad vördsamt föreslå, att Riksdagen må för sin del besluta ett stadgande af innehåll:

att beslut öfver vid Häradsrätt anhängiggjord ansökning om vinnande af inteckning för skuldebref skall, innan Rätten, efter ärendets handläggning, åtskiljes samt domare och nämnd från tingstaden afresa, meddelas, hvarefter expeditionen rörande samma ärende bör hos domhufvanden eller någon af de i 15 § af gällande expeditions-stadga omförmälda personer tillhandahållas vederbörande, då part emot afkunnadt beslut anmält missnöje

för fullföljd af talan i högre rätt, inom sex dagar, men annars inom en tid som ej må utsträckas öfver fjorton dagar, från det rättens sammanträde blifvit genom domarens och nämndens afresa från tingstaden uppläst.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1868.

C. A. Rettig.

N:o 36.

Af Herr von Möller, P., om ändringar i Bevillningsstadgan.

När en s. k. *inkomstskatt* eller bevillning af kapital och arbete för första gången i Sverige skulle tillämpas, sökte lagstiftarne att genom föreskrifterna i Bevillningsstadgan underlätta kapitalens hopsamlande till beskattning. Sålunda stadgades, att bevillning skulle påföras bolag der rörelsen bedrefs eller der dess styrelse hade sitt säte.

Så länge frågan endast gällde utbekommande af skatt till Staten, föranledde detta stadgande icke några anmärkningar af vigt; men då kommunal-lagarne, i och för utskyldernas utgörande, grundades på andra art. af Bevillningsstadgan, och den nya Riksdagsordningen i och för valbarheten och valberättigandet i vissa fall stöddes på kommunallagarne, har, genom sammanslagningen af inkomst af kapital med inkomst af arbete i och för en bekvämare beskattning, många olägenheter, ja orättvisor uppstått.

Den person, som i ett bankbolag insatt hela eller en del af sitt kapital, beskattas derföre i den kommun, der bankrörelsen bedrives, men icke der han är mantalsskrifven, och sålunda uteslutes han härstädes till större eller mindre